

¿'Perestroika' sud-africana?

Nelson Mandela, cap històric del Congrés Nacional Africà (CNA), ha segut alliberat aquesta setmana. L'alliberament del símbol de la resistència negra contra l'humiliant apartheid obrirà les portes a una solució negociada del problema sud-africà, tan sols dues setmanes després de l'important discurs del president, Frederik de Klerk, que ha sacsejat la comunitat ultra afrikaner. De Klerk legalitzà les organitzacions antiapartheid, anuncià l'alliberament dels presos polítics, suspengué les execucions i aixecà les restriccions a la premsa.

El procés de liquidació de l'apartheid sembla que serà

De Klerk, president de Sud-àfrica.

més lent del que seria desitjable pels joves dels suburbis negres. Encara que s'han eliminat alguns aspectes de

l'anomenat apartheid mesquí, com la segregació racial als transports i parcs públics, perduren les lleis que impe-

deixen que una comunitat pugui habitar el lloc destinat a una altra. També està en vigor la legislació que estableix una educació separada.

Les negociacions, impulsades pel ministre de Desenvolupament Constitucional, Gerrit Viljoen, en les quals intervindrà de forma més que destacable Mandela, han de conduir a la participació política dels negres. De l'habilitat dels negociadors dependrà que Sud-àfrica s'inflami pels quatre costats o deixi de ser una relíquia de la passada brutalitat colonitzadora dels europeus.

Antoni Castel

Aoun, sol contra tots

La guerra civil del Líban enfronta tots amb tots. Ara és el torn dels cristians quan fa unes setmanes eren els xiïtes. A principis d'any el sud del Líban va ser escenari de ferotges i sagnants batalles entre les dues milícies que es disputen l'hegemonia dins la comunitat xiita.

Per un cantó la pro-siriana Amal i per l'altre la pro-iraniana Hezbollah. Els primers dominen la major part del sud del país i els segons pugnen per fer-se un espai propi a càrrec d'Amal.

La intervenció política de Síria i Iran va deturar les matances i els combats. El mes de febrer la batalla s'ha encès al centre del país, al reducte cristià. Els enfrontats són les forces militars fidels a l'irreductible general Aoun i les milícies de les Forces Libaneses, dirigides per Samir Geagea. L'exèrcit d'Aoun està cada vegada més aïllat des que decidí iniciar la guerra d'alliberament destinada a foragitar l'exèrcit sirí, que ocupa tres quartes parts del país i, sobretot, des que va rebutjar l'acord polític

de Taif, patrocinat per la Lliga Àrab, i que amb l'aval de la major part del Parlament libanès estableix un nou marc de convivència política.

Aoun, primer va fer front als sirians i a les milícies musulmanes libaneses pro-sirianes. Superada aquesta primera fase de la confrontació armada gràcies a les pressions de diverses potències occidentals, sobretot França, sobre Síria, va fer fugir el patriarca de la comunitat cristiana maronita perquè donava suport als

acords de Taif. Els seus partidaris van humiliar el jerarca religiós i aquest va fugir. Ara s'enfronta amb les milícies cristianes, més dúctils que ell davant els acords de Taif. Perquè acceptar aquests acords significaria acceptar la seva derrota i perdre el poder militar que encara li resta.

El fet és que Aoun està més aïllat que mai però continua decidit a fer respectar la seva autoritat amb el llenguatge de les armes. Ningú el salvarà de la seua derrota.

Antoni Reig